

ikke vil være heldigt, at det kommer til at staa saaledes i denne Lov.

Carlsen: Jeg har kun et Par Bemærkninger at gjøre. Jeg skal strax i Anledning af, hvad den ærede sidste Læser har ytret om de Landsfogne, der ere forenede med Kjøbstæder, bemærke, at det beror jo ikke paa denne Lov, hvorledes de ville blive stillede med Hensyn til Offer og Accidenter, men paa den Lov, som engang skal komme, naar Kjøbstadembederne ogsaa sættes paa fast Løn. — Jeg har ikke kunnet gaa ind paa det Ændringsforslag, som af det ærede Mindretal er stillet til § 2, og det blandt Andet, fordi jeg tror, at det vilde være for denne Forsamling at overskride sin Competence, hvis den vilde forsøge paa at foreskrive en følgende Forsamling, hvilket Indhold de Bestemmelser, som skulle komme ind i en fremtidig Lov, skulle have. Jeg tror, at det vilde være et ganske overflødig Forsøg, og jeg tror, at strengt efter Formerne er det ikke tilstedeligt. Naar der staa i Ændringsforslaget, at „denne Afgift, sammenlagte med de i den folkekirkelige Fond efter § 3 Nr. 1, 2 og 4 fra Kjøbenhavn og Kjøbstæderne indbragne Indtægter, maa ikke være mindre, end at Lønningerne til de i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne fast ansatte Præster deraf kunne afholdes, samt en forholdsmeessig Del af Fondens Pensioner udredes,“ indeholder det jo paa en Maade et Paalæg om, at en Bestemmelse af dette Indhold skal gaa over i den Lov, som en Gang i Fremtiden skal gives i en anden Samling. Det tror jeg, som sagt, ikke gaar an. Jeg har derfor alene af denne Grund uden Hensyn til Indholdet, som jeg i Ordiget heller ikke billiger, ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Man kunde maasse mene, at noget Lignende — og det forekom mig, hvis jeg ellers hørte ret, at den ærede Ordfører for Mindretallet slog paa det — stod i § 2 i Lovforslaget, naar det hedder: „men først efter at der ved Lov er bestemt en vis aarlig Afgift for hver Kommune, der træder i Stedet for de nuværende Ytleser til Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Geistlige“. Jeg finder, at dette dog ikke kan sammenstilles med, hvad der staa i Ændringsforslaget; thi der er jo ingen Tvivl om, at vi her kunne vedtage en Lov, hvis Anvendelse paa Kjøbstæderne sættes i Vero, indtil en vis Betingelse indtræder, og det er jo kun det, der her er udtrykt under denne Form. Derimod kunne vi i mine Tanker ikke paalægge en følgende Forsamling at give dette Lovudkast et bestemt Indhold. — Det Ændringsforslag, der under Nr. 10 er stillet af Flertallet, gaar ud paa, at der til Slutningen af Forslaget under Nr. 9 skal tilføies: „eller ved Finantsloven“. Udvalgets Forslag under Nr. 9 lyder nemlig saaledes: der tilføies: „samt andre folkekirkelige Udgifter, (saasom til Oprettelse af nye Præsteskald eller faste Kapellanier, og helt eller delvis til Opførelse af

nye Kirker m. v.), der maatte blive fastsatte ved særlig Lov“, og dertil skulde da nu efter Flertallets Ændringsforslag føies: „eller ved Finantsloven“. Dette har jeg ikke kunnet tiltræde, fordi jeg finder, at det ikke stemmer godt hverken med Indholdet af selve Ændringsforslaget eller med selve Paragrafens Bestemmelser. Hvis nemlig Ændringsforslaget vedtages, saa vil § 5 1ste Stykke komme til at lyde saaledes: „Af Fonden til kirkelige Formaal bliver at udrede alle særlige Udgifter, der nu paa hvile Præsteskaldene, de Udgifter, der knytte sig til de i § 2 første Stykke omhandlede Kapitaler, Udgifter til Geistlighedens Lønning og Pensionering, og hvad dermed staaar i Forbindelse isølge Bestemmelserne i §§ 6—18, samt andre folkekirkelige Udgifter (saasom til Oprettelse af nye Præsteskald eller faste Kapellanier og helt eller delvis til Opførelse af nye Kirker m. v.), der maatte blive fastsatte ved særlig Lov.“ Ved Flertallets Ændringsforslag skulde heretter tilføies: „eller ved Finantsloven“; men, naar der nu findes saadanne Ting nævnte i Paragrafen som Udgifter til Oprettelse af nye Præsteskald eller faste Kapellanier, som Lovudkastet ellers henviser til Ordning ved Lov, saa forekommer det mig besynderligt, at de Bengebevillinger, hvorved disse Embeder skulde opretholdes, skulle anvises paa et enkelt Aars Finantslov. Jeg synes overhovedet ikke, at det er værd at oversøje Mere paa de aarlige Finantslove, end Omstændighederne saa at sige gjøre nødvendigt; derfor har jeg ikke kunnet slutte mig til dette Ændringsforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal tillade mig at følge det Exempel, som er givet af den ærede Ordfører og af andre ærede Læser, der have havt Ordet idag, ved ikke udførlig at komme ind paa almindelige Betragtninger, idet man formener, at der er forhandlet saa Meget om dette Lovforslag i Almindelighed, at det er tilstrækkeligt at henvise dertil og saa gaa over til Behandlingen af de enkelte Ændringsforslag. Men jeg maa dog tillade mig at forudsikke et Par almindelige Bemærkninger, der fremkaldes ved Udtalelser i Udvalgsbetænkningen. Udvalget mener nemlig, at Grunden til, at det nu foreliggende Forslag hviler paa det Grundlag, hvorpaa det hviler, maa antages at ligge deri, at Regjeringen har anset det som nødvendigt for at gennemføre Lovforslaget, at bygge det paa dette Grundlag, og senere hen i Betænkningen omtales det som en Indvømmelse, der er gjort, at Lovforslaget hviler paa det nuværende Grundlag. Det forholder sig imidlertid ikke saa. Grunden til, at Lovforslaget har det Grundlag, hvorpaa det hviler, er den, at Regjeringen har troet, at man paa denne Maade mere fuldstændig vilde naae det Formaal, som er tilfjttet ved Lovforslaget. Jeg for mit Vedkommende